

ЛЬВІВСЬКИЙ НАУКОВИЙ ФОРУМ

МАТЕРІАЛИ

ХVІІІ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ НАУКИ ТА ОСВІТИ

9-10 травня 2026 року

ЛЬВІВСЬКИЙ НАУКОВИЙ ФОРУМ

**МАТЕРІАЛИ
XVIII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ
АСПЕКТИ РОЗВИТКУ
НАУКИ ТА ОСВІТИ**

9-10 травня 2026 року

**Львів
2026**

УДК 005
ББК 94.3(0)

Теоретичні та практичні аспекти розвитку науки та освіти: матеріали XVIII Міжнародної науково-практичної конференції м. Львів, 9-10 травня 2026 року. – Львів: Львівський науковий форум, 2026. – 146 с.

У даному збірнику представлені тези доповідей учасників XVIII Міжнародної науково-практичної конференції «Теоретичні та практичні аспекти розвитку науки та освіти», організованої Львівським науковим форумом. В збірнику висвітлюються теоретичні та практичні аспекти розвитку науки та освіти, розглядаються сучасні наукові дискусії різних наукових напрямів.

Збірник призначений для студентів, здобувачів наукових ступенів, науковців та практиків.

Всі матеріали представлені в авторській редакції. Автори несуть безпосередню відповідальність за повноту, їх цілісність та дотримання норм академічної доброчесності.

ЗМІСТ

БІОЛОГІЧНІ НАУКИ	7
<i>Вдовиченко А.І., Ремезова О.О., Єрмаков П.П., Єрмаков М.П.</i> СУЧАСНІ НАУКОВІ ДОКАЗИ РОЛІ РОЗУМОВОГО ЗАДУМУ У ВИНИКНЕННІ І РОЗВИТКУ ЖИТТЯ	7
<i>Герман Н.В.</i> ЕКОЛОГІЧНА ВРАЗЛИВІСТЬ ЗАХІДНОГО ПОЛІССЯ В УМОВАХ ІНТЕНСИВНОГО АГРОВИРОБНИЦТВА.....	12
ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ	15
<i>Борисенко Ю.В., Павлова О.О.</i> ПРОБЛЕМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДГОТОВКОЮ КЕРІВНИХ КАДРІВ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	15
ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ	19
<i>Гандзюк В.О.</i> ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РІШЕНЬ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ СТАТИСТИЧНОГО МЕТОДУ	19
<i>Гаркуша В.П.</i> МАРКЕТИНГОВІ КОМУНІКАЦІЇ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	23
<i>Західна О.Р., Гавриляк А.І.</i> ОРГАНІЗАЦІЯ БЮДЖЕТНОГО ПРОЦЕСУ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ.....	25
<i>Західна О.Р., Галун В.І.</i> ПОДАТКОВІ НАДХОДЖЕННЯ У СИСТЕМІ ДОХОДІВ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ	30
МЕДИЧНІ НАУКИ	34
<i>Сливич М.М.</i> МЕХАНІЗМ ДІЇ КОФЕЇНУ НА ОРГАНІЗМ ЛЮДИНИ.....	34
<i>Чопик О.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ МЕТАБОЛІЗМУ РАКОВИХ КЛІТИН	35
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА.....	37
<i>Плазова Т.І.</i> ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТА МЕТОДИ СУЧАСНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ З БОКУ РФ.....	37
<i>Радченко А.О.</i> ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ У СФЕРІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ЗАГРОЗ: РОЛЬ ЗНАНЬ ПРО ОХОРОНУ ДЕРЖАВНОЇ ТАСМНИЦІ	41

ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ	43
<i>Бідюк Д.Є.</i> ДОМІНАНТИ ПРАКТИКО-ОРІЄНТОВАНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГА-ХОРЕОГРАФА.....	43
<i>Брілліантов А.О.</i> ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК БЕЗПЕЧНОЇ ЦИФРОВОЇ ВЗАЄМОДІЇ У ФАХОВИХ МОЛОДШИХ БАКАЛАВРІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	47
<i>Гаврик С.О.</i> ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЦИФРОВОЇ ВЗАЄМОДІЇ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ У КОНТЕКСТІ ГРОМАДЯНСЬКОЇ АКТИВНОСТІ	49
<i>Гиндірюк В.В., Юрченко В.А., Юрченко Н.В.</i> КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ВИВЧЕННІ ФУНКЦІЙ ТА ПОБУДОВИ ЇХ ГРАФІКІВ	51
<i>Костюк І.В., Музичка Д.</i> АНГЛІЙСЬКА МОВА ДЛЯ МАЙБУТНЬОГО ЕЛЕКТРОМЕХАНІКА: СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ.....	56
<i>Мамиченко С.А.</i> ВПЛИВ СУЧАСНИХ ЧИННИКІВ НА РОЗВИТОК ТЕРМІНОЛОГІЇ В ПЕДАГОГІЦІ ВИЩОЇ ШКОЛИ	58
<i>Мкртічян О.А.</i> ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ РІЗНОГО РІВНЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ..	60
<i>Оссаса О.Я.</i> ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ РОЗВИТКУ ІНШОМОВНОГО МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ЦИФРОВОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	64
<i>Пузир Ю.В.</i> ДІАЛЕКТИ, СУРЖИК ТА ЛІТЕРАТУРНА МОВА У МОВЛЕННЄВОМУ РОЗВИТКУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ: ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ ТА НОРМАЛІЗАЦІЇ В ЗДО.....	70
<i>Пузир Ю.В.</i> ЛОГОРИТМІКА ЯК ЕФЕКТИВНА ТЕХНОЛОГІЯ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ.....	72
<i>Скоропادا М.С.</i> ОСОБЛИВОСТІ КОРЕКЦІЇ ДИСЛАЛІЇ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	74
<i>Скоропادا М.С.</i> ФОРМУВАННЯ ПРАВИЛЬНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ ВИМОВИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ЗДО	76
<i>Троян А.А.</i> ОСОБЛИВОСТІ МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ СТРЕСУ	79
<i>Цабак Н.</i> ПРАКТИЧНЕ ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	83
<i>Шиян С.</i> КІНЕСТЕТИЧНИЙ МЕТОД (TPR) ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ ЛЕКСИЧНОГО ЗАПАСУ УЧНІВ 1-ГО КЛАСУ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ	85

В роботах Опаріна в центрі уваги перебуває не наука, а антирелігійна і антиімперіалістична пропаганда. Науку і релігію він вважав непримиренними і ворожими один до одного. За його висновками життя виникло в результаті тривалої еволюції в процесі історичного розвитку матерії. На жодне питання стосовно виникнення життя роботами Опаріна не отримано. Жодної закономірності виникнення життя поки що до нинішнього часу наука не розкрила.

Найбільшу плутанину у поглядах на розвиток життя створює некоректне застосування терміну «еволюція». Узагальнивши широкий перелік сучасного використання цього терміну запропоновано найбільш вивірене і однозначне його формулювання:

Еволюція це процес безперервного, поступового, спрямованого та незворотного удосконалення всього живого і неживого, матеріального і духовного світу [Ред. авторів].

Так звана «теорія» еволюції по Дарвіну не відповідає таким вимогам, тому що передбачає революційний процес видоутворення, механізм і закономірності якого, ні сам Дарвін, ні його послідовники і прихильники більш ніж за 160 років так і не змогли описати та науково обґрунтовано пояснити. Є лише не підтвердженні домисли про те, що так може відбутись. Характерними прикладами, про які розповідають викладачі школярам і студентам, є подовження ший жирафа та чарівний хвіст пави внаслідок еволюції.

Словосполучення «Еволюція Землі», яке широко вживається в наукових публікаціях та підручниках, також не має ознак еволюції, по-скільки у розвитку Землі не спостерігаються спрямованні, послідовні та незворотні удосконалення. Земля розвивається циклічно і наступне не є більш досконалим ніж попереднє. Жодного нового елемента, кристалу, мінералу, гірської породи і геологічної структури за мільярди років не утворено. Все періодично повторюється.

Аналіз останніх наукових досліджень переконливо доводить існування розумового задуму в роботах таких видатних вчених:

Стівен Маєр, доктор з філософії науки, керівник Центру науки і культури в Інституті відкриття в Сієтлі, штат Вашингтона у своїй книзі «Повернення гіпотези про Бога: три наукові відкриття, які виявляють розум, що стоїть за Всесвітом» (2021), виявляє нові наукові докази існування Бога на основі сучасних досягненнях у фізиці, космології та біології. Він дійшов приголомшливого висновку, що наукові докази підтверджують не просто існування якогось розумного задуму, а і існування особистого Бога [3]. Серед відгуків стосовно цієї книги необхідно відзначити таких видатних науковців [4]:

Майкл Джон Дентон, англо-австралійський біохімік, генетик, доктор медицини: «...Маєр невпинно буде свою незаперечну «аргументацію про Бога», логіка у всьому переконлива, текст книги доступний для найширшої аудиторії, вражаюча глибина знань у кожній галузі. Найкращий найяскравіший, вичерпний захист «гіпотези про Бога» у друкованому вигляді»;

Девід Геловей, професор Коледжу медицини, ветеринарії і наук про життя Університету Глазго, доктор медицини, доктор наук: «Це чудовий аналіз доречних доказів, які переконливо демонструють, що «гіпотеза про Бога» це не просто адекватне пояснення тонко настроєного Всесвіту: це найкраще пояснення»;

Мкртічан Оксана Альбертівна
доктор педагогічних наук, професор
Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ РІЗНОГО РІВНЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ

Сучасна система фізичного виховання у закладах вищої освіти перебуває в умовах трансформації, що зумовлено зміною освітніх пріоритетів, зростанням ролі здоров'язбережувальних технологій та необхідністю підвищення рівня фізичної активності студентської молоді. Однією з актуальних проблем є значна диференціація рівня фізичної підготовленості здобувачів вищої освіти, що ускладнює організацію ефективного освітнього процесу.

Традиційні підходи до фізичного виховання, орієнтовані на усередненого студента, не забезпечують належного рівня індивідуалізації навчання. Унаслідок цього студенти з низьким рівнем фізичної підготовленості не справляються з навантаженнями, тоді як фізично підготовлені студенти не отримують достатнього стимулу для розвитку [2].

У зв'язку з цим виникає необхідність обґрунтування педагогічних умов організації фізичного виховання, які враховують індивідуальні особливості здобувачів вищої освіти і забезпечують оптимальний розвиток їхніх фізичних якостей.

Проблема індивідуалізації фізичного виховання досліджувалася у працях вітчизняних і зарубіжних науковців. Дослідники підкреслюють необхідність диференційованого підходу до організації занять, врахування рівня фізичного розвитку, стану здоров'я та мотивації здобувачів вищої освіти.

Науковці зазначають, що ефективність фізичного виховання значною мірою залежить від правильного добору навантажень, застосування сучасних методів навчання та створення сприятливого освітнього середовища. Водночас питання комплексного визначення педагогічних умов організації фізичного виховання здобувачів вищої освіти різного рівня підготовленості потребує подальшого дослідження.

Організація фізичного виховання здобувачів вищої освіти повинна базуватися на принципах індивідуалізації, диференціації та адаптивності. У сучасних умовах важливо враховувати не лише фізичні можливості здобувачів вищої освіти, але й їхні інтереси, мотивацію та психоемоційний стан.

Однією з базових і системоутворювальних педагогічних умов ефективної організації фізичного виховання здобувачів вищої освіти є діагностика рівня їхньої фізичної підготовленості. Її значущість полягає у забезпеченні науково обґрунтованого підходу до планування та реалізації освітнього процесу. Діагностичний етап передбачає комплексне використання методів педагогічного тестування, функціональних проб та антропометричних

вимірювань. Зокрема, оцінюються показники розвитку основних фізичних якостей (сили, витривалості, швидкості, гнучкості, координації), функціональний стан серцево-судинної та дихальної систем, рівень соматичного здоров'я, а також індекси фізичного розвитку.

Систематичне проведення діагностики дозволяє не лише визначити вихідний рівень фізичної підготовленості здобувачів вищої освіти, але й здійснювати моніторинг динаміки змін у процесі навчання. На основі отриманих результатів формується диференційована структура навчальних груп або розробляються індивідуальні освітні траєкторії, що враховують фізичні можливості, стан здоров'я та адаптаційний потенціал кожного студента. Таким чином, діагностика виступає підґрунтям для індивідуалізації та оптимізації фізичного навантаження.

Наступною важливою педагогічною умовою є диференціація фізичних навантажень, яка забезпечує адекватність навчального впливу відповідно до індивідуальних можливостей здобувачів вищої освіти. Диференціація передбачає варіювання інтенсивності, тривалості, обсягу та спрямованості фізичних вправ, а також темпу їх виконання. Вона реалізується через поділ здобувачів вищої освіти на групи за рівнем підготовленості або через використання багаторівневих завдань у межах одного заняття.

Застосування диференційованого підходу сприяє досягненню оптимального фізіологічного ефекту, підвищенню працездатності та запобіганню перевантаженню організму. Крім того, це дозволяє забезпечити ситуацію успіху для кожного студента, що є важливим фактором підтримання мотивації до занять фізичною культурою.

Важливе значення має також індивідуалізація змісту фізичного виховання, яка передбачає врахування індивідуально-психологічних особливостей здобувачів вищої освіти, їхніх інтересів, потреб, рівня фізичного розвитку та стану здоров'я. Індивідуалізація реалізується шляхом розроблення варіативних навчальних програм, які включають різні види рухової активності (фітнес, ігрові види спорту, оздоровчі практики тощо).

Такий підхід забезпечує гнучкість освітнього процесу, підвищує його привабливість для здобувачів вищої освіти та сприяє формуванню стійкої мотивації до занять фізичною культурою. Крім того, індивідуалізація дозволяє враховувати не лише фізичні можливості, але й особистісні пріоритети здобувачів вищої освіти, що відповідає сучасним гуманістичним тенденціям в освіті [1].

Ще однією важливою педагогічною умовою є використання інноваційних методів навчання, які забезпечують модернізацію освітнього процесу та підвищення його ефективності. До таких методів належать інтерактивні технології, ігрові методики, функціональний тренінг, фітнес-програми, а також використання цифрових ресурсів (мобільних додатків, фітнес-трекерів, онлайн-платформ).

Інноваційні підходи дозволяють урізноманітнити навчальний процес, зробити його більш динамічним і наближеним до сучасних потреб студентської молоді. Вони сприяють розвитку самостійності, відповідальності за власний фізичний стан та формуванню навичок самоконтролю.

Не менш важливою педагогічною умовою є формування мотивації здобувачів вищої освіти до занять фізичною культурою. Мотиваційний компонент відіграє ключову роль у забезпеченні активної участі здобувачів вищої освіти у навчальному процесі. Формування мотивації досягається шляхом створення позитивного емоційного клімату

на заняттях, використання різноманітних форм заохочення, впровадження елементів змагання, а також демонстрації практичної значущості фізичної активності для здоров'я та якості життя.

Важливим напрямом є також залучення здобувачів вищої освіти до самостійної фізичної діяльності, що сприяє формуванню навичок саморозвитку та відповідальності за власний фізичний стан.

Суттєвим аспектом реалізації зазначених умов є підготовка викладача до роботи в умовах диференційованого та індивідуалізованого навчання. Сучасний викладач фізичного виховання повинен володіти широким спектром професійних компетентностей, включаючи методичні, організаційні, комунікативні та цифрові. Він має бути здатним до гнучкого управління освітнім процесом, адаптації змісту навчання та застосування інноваційних технологій.

Крім того, викладач виступає не лише як організатор навчального процесу, але й як мотиватор, наставник і консультант, що сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти позитивного ставлення до фізичної культури.

Важливою педагогічною умовою є також створення безпечного та комфортного освітнього середовища, яке забезпечує збереження здоров'я здобувачів вищої освіти і сприяє їхньому гармонійному розвитку. Це передбачає дотримання санітарно-гігієнічних норм, раціональну організацію навчального простору, забезпечення належного рівня матеріально-технічної бази, а також урахування індивідуальних особливостей здобувачів вищої освіти.

Безпечне освітнє середовище створює передумови для ефективної навчальної діяльності, знижує ризик травматизму та сприяє формуванню позитивного ставлення до занять фізичною культурою. Також важливою педагогічною умовою є створення безпечного та комфортного освітнього середовища, що сприяє фізичному розвитку здобувачів вищої освіти та збереженню їхнього здоров'я.

Отже, проведений аналіз засвідчує, що ефективна організація фізичного виховання здобувачів вищої освіти у закладах вищої освіти в умовах значної диференціації рівня їхньої фізичної підготовленості потребує системного впровадження комплексу взаємопов'язаних педагогічних умов. Ключовими з них є: науково обґрунтована діагностика фізичного стану здобувачів вищої освіти, диференціація фізичних навантажень, індивідуалізація змісту занять, використання інноваційних методів навчання, формування стійкої мотивації до рухової активності, підготовка викладача до роботи в умовах варіативності освітнього процесу, а також створення безпечного та комфортного освітнього середовища.

Реалізація зазначених умов забезпечує адаптацію освітнього процесу до індивідуальних можливостей і потреб здобувачів вищої освіти, сприяє підвищенню ефективності фізичного виховання, оптимізації фізичних навантажень та запобіганню перевантаженням. Водночас це створює передумови для формування позитивного ставлення до занять фізичною культурою, розвитку самостійності, відповідальності за власне здоров'я та формування культури здорового способу життя.

Таким чином, перехід від традиційної уніфікованої моделі фізичного виховання до індивідуально орієнтованої та диференційованої системи є необхідною умовою

модернізації освітнього процесу у закладах вищої освіти та забезпечення гармонійного фізичного розвитку студентської молоді. Перспективи подальших досліджень вбачаються у розробленні та апробації конкретних технологій реалізації зазначених педагогічних умов у практиці фізичного виховання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

---

1. Барсукова Т.О., Антіпова Ж.І. Інноваційні аспекти організації фізичного виховання здобувачів закладів вищої освіти. Академічні студії. Серія «Педагогіка». 2021. Випуск 3. Частина 1. С. 15-22.
2. Бишевец Н. Вплив оздоровчо-рекреаційної рухової активності та поведінки на стрес-асоційовані стани здобувачів вищої освіти. Теорія і методика фізичного виховання і спорту. 2023. №1, С. 30-34.
3. Гавришко С.Г., Гармата О.М., Кириченко В.М., Яковлів В.Л., Максимченко В.І. Організація та методика фізичного виховання здобувачів вищої освіти. Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Серія 15. 2024. № 6 (179). С. 81-85.